

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium
Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias
Vincentii Caraffa, Societatis Iesu Praepositi Generali,
Tomvs ...**

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partitum Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 18. De decimo modo per viam amoris suiipsius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

Pro die Martis.

Amantissime IESV, accende me amore tui.

Pro die Mercurij.

*Dulcissime IESV, da mihi profundissimam humili-
stem, per te languentem, & fac, ut sim vcluti mortuus
et omnia
auado.*

Pro die Jovis.

Dulcissime IESV, fac me pro te mori.

Pro die Veneris.

Dulcissime IESV, fac me pro te crucifigi.

Pro die Sabbatino.

*Dulcissime JESU, fac me peregrinum per gratiam
misericordia tuæ, in te æterno gaudio quiescere.*

CAP. XVIII.

*De decimo modo per viam amoris sui-
ipsius.*

Esto non nisi unicum ad esset proprij commodi moti-
vum, boniq; proprij amor, hic tamē sufficientissimus
esset ad persuadendum nobis sanctum amorem Dei.
Quis crederet, quod proprius noster amor, æquâ si-
mentis trutinâ ponderaretur, semper consiperetur uni-
tus amori Dei, & amando nos ipsos, traheremur simul ad
amandum Deum? C' quot quantisque modis & viis,
Domine, voluisti obligare nos ad amandum te! ita voluisti,
ut amando me, amem te: & non amando me, nec etiam
amem te: & amando te, amem quoque me; & non aman-
do te, nec etiam amem me; etenim ita venisti sunt, simuleq;
conglutinati hi duo amores, ut unus inferat alium, & cel-
fante uno cesseret quoq; alter. Veritas hæc sūdata est in hoc
principio, quod Deus non sit res quædam extrinseca, &
extra nos existens, sed res intrinseca & debita nobis;

D s quia

quia est vita animæ nostræ, velut anima est vita ^{christi} nostri : *Dua sunt vita,* (docet Augustinus *Pl. 1.* serm. 2.) una corporis, altera animæ: *sicut vita non appetit anima, sic vita anima est Deus.* *Quomodo si anima deserit, corpus; sic anima moritur, si natus.* Deus.

Suppositâ hæc veritate nostra probatur condicione quia anima amando se, amat propriam vitam: & anima propria vitam, amat Deum, ut potè, vita suæ p. Aug. lib. de pium: quia non vivit de se, sed de Deo. Ergò amans vera Inno- ^{cruis} *amat Deum, & proprio nostri ipsius amoris est invenientia cap. sanctus amor Dei. Quia de causa Dominus Deus 375.* ^{nam p.} *dedit aliud præceptum amoris nostri: siquidem etiam S. Tho. ep. prehendebatur in præcepto amoris Dei: amandum de dilectione Deum, amamus nos ipsos, ac propriam nostram.*

Unde infert idem S. Augustinus consequentiam luti necessariam, quod non secundum se, sed secundum se, sed secundum Deum vivere debet homo: vivere debet dependenter à suo principio vita, & est Christus. Et sicut corpus non recipit vitam sed ab anima, nec vivit per se aut propter se, sed animam & propter animam; ita anima vivere nobet secundum proprium spiritum; sed secundum principium Dei dependenter à Deo, veluti principio vita lib. de verâ Qui vivit secundum se, & non secundum Deum (innocent. idem S. Doctor) similis est diabolo, quia nec secundum Angelum, sed secundum Deum vivens fuit, ut staret in veritate, q. d. Qui vivit secundum proprium sensum & voluntatem, & non secundum voluntatem & motum Dei, similis est Dæmoni, qui principio renuit subordinari & subiecti Deo: unde de homini duntaxat, sed Angelo quoque necessarium fuit vivere vita Dei, non propriâ: ut sese conservaret in gratia Dei, qui est veritas; Ut staret in veritate.

Cof. 7. Hanc eandem veritatem longè ante D. Augustinum tradidit Apostolus, quando dixit, Vita vestra abducenda est cum Christo in Deo. Vita vestra ad similitudinem Christi est in Deo: Etenim sicut Humanus Chilli

vita christi vivebat de Deo, vobis etiam de Deo vivendum
 est. Ast dicitur *vita abscondita*, quia pro hoc statu
 non appetit pulchritudo gratiae, & multò minus gloriae.
 Et sicut in Deo vivimus, ita in Deo movemur t̄ su- *Actio. 17.*
 us. Idem enim, quod est principium vitæ, matus
 quoque principium est: *Ego si vivere mihi Christus est,*
equitur in optima consequentia, quod mori lucrum. *Philip. 1.1.*
 Rauo secundum S. Thomam est, quia quilibet ad lu-
 crum reputat, quando vitam, quam habet imperfectam, *S. Thom.*
 amans potest perficere: *sic infirmus ad lucrum reputat sanam*
est inchovitam. Reputabat Apostolus pro lucro mortem,
 nam per illam perfectius possidebat Christum, vitam
 suam; veluti infirmus mul̄um judicat lucrari cum sani-
 tate, quis consequitur vitam perfectiorem.

Ex dictis pro hac praxi quinque elicuntur: primum,
 Christum esse vitam nostram. Secundum, Christum
 esse nostram operationem, quia secundum S. Tho-
 mam, idem est *spiritus vita & operationis*: ab eodem
 principio, à quo ortum dicit vita, oritur etiam operari.
 Tertium, amore nostrum esse amorem Christi, &
 amare nos ac propriam vitam, idem esse, ac amare
 Christum. Quartum, mediante morte perfici vitam
 nostram, quia perficitur possessio Christi. Quintum,
 semper nobis aspirandum esse ad vitam perfectiorem,
 nempe ad beatam perfectamque unionem cum Christo,
 Vita nostra: nec non dieendum cum S. Augustino:
O vita, cui omnia vivunt! Vita, qua das mihi vi- *Solilog. I.*
ta: Vita, qua es mea vita: Vita, per quam vivo,
sine qua morior: per quam resuscitor, sine qua perso:
per quam gaudeo, sine qua tribulor! Hoc mihi tecum
pactum erit, dulcissimè IESV, plenè
moriar mihiip̄, ut tu solus in me
vivas.

W.H.(3)

CAP.